

Bencsik András: Mint a beton

2023 november 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Hát igen, elhiszem, hogy ez odaát nagyon tudhat fájni.

A liberális dogma szerint demokrácia az, ha mi vagyunk hatalmon, függetlenül attól, hogy a ránk bízott népet pofátlanul kizsákmányoljuk és nyomorba taszítjuk-e, mint a Horn-ciklusban, vagy hetedízíglén eladósítjuk és

álarcos rend?rökkel agyba-f?be veretjük, ahogy a Gyurcsány-periódusban történt. Diktatúra vagy autokrácia pedig az, ha nem mi vagyunk hatalmon, mert a borzalmas nép nem ránk szavazott. Ilyenkor mozgósítani kell nemzetközi kapcsolatainkat, telekürtölni a világot a terror hírével, hátha valahogy össze lehet hozni egy er?szakplatformot, aminek segítségével újra olyan pompás, átlátható, mélyen demokratikus és korszer? rendszert lehet a lakosságra kényszeríteni, ami például Szíriában, Líbiában, Irakban, Afganisztánban vagy Ukrajnában boldogítja éppen az onnan még el nem menekült népességet. Vagyis létfontosságú, hogy amikor nem mi vagyunk hatalmon, akkor folyamatosan gyártsuk és terjesszük az aktuálisan eladható elméleteket ellenfeleink alávalóságáról – lásd a kilencvenes évek elején alkalmazott „barna es? esik, nyissuk ki az erny?t!” szlogent, ami a megbukott és megvetett baloldal visszatérését tette lehetővé egy náci rémkép falra festésével.

Íme egy mai példa: „A magyar autokratikus rezsimet ugyanakkor a magyar történelem perspektívái között különlegessé teszi, hogy e rendszert nem küls? hatalom er?ltette a népre (s?t, a külvilág éppenséggel idegenül tekint e rendszerre, és aligha érdekelt a fenntartásában), hanem bels? okok következtében alakult ki. A legutóbbi elnyomó rendszerrel, az államszocialista diktatúrával szemben ugyancsak egyedi vonása az, hogy a magyar közvélemény mostanáig lényegében úgy gondolta, hogy nemigen fog sokáig tartani. [...] ...a mai magyar politikai rendszer stabilitása immáron nem rajtunk múlik, és alighanem sokáig fog tartani. Egyrészt azért, mert semmi ráhatásunk sincsen a fenntarthatóságára, megdönteni végképp nem tudjuk, másrészt azért, mert olyan szilárdan megkötött már a magyar talajon, mint a beton.”

Szentpéteri Nagy Richard (és nem Richárd, mert az olyan magyarkodó volna) kesereg így a Népszava hasábjain. Most lépünk túl azon, hogy bár a sokadszorra is kétharmados támogatást szerz? Fidesz–KDNP által félmjelzett jobboldal az országgy?lési választásokon valóban hegemon pozícióba került a választók jóvoltából, ugyanakkor ez az „autokrácia” a legkevésbé sem érvényesült a legnagyobb városok önkormányzati választásain; mindezzel azért ne foglalkozzunk, mert ez sima csúsztatás. Elvégre minden demokratikusan létrejöv? status quót gond nélkül autokratikusnak láthat a vesztes oldalon álló szemlél?.

Fontosabb az a megállapítása, hogy a jelen társadalmi berendezkedést szerinte nem küls? hatalom er?ltette a népre, hanem „bels? okok következtében” alakult ki. Ez kedves. A „bels? okok” a négyévenként megtartott országgy?lési választások voltak, amelyek rendre kiemelked? felhatalmazást adtak a jobboldalnak. De ezt egy liberális képtelen leírni. Inkább azzal vigasztalódik, hogy úgymond a közvélemény szerinte úgy gondolta, ez az állapot nem tart soká. Itt nyilván saját magára és elbarátaira gondolt. És végül a meghökkent?en ?szinte beismerés, hogy a magyar politikai rendszer ezzel együtt olyan szilárdan megkötött már a magyar talajon, mint a beton.

Úgy legyen. Ez a szilárd beton ugyanis valójában körülbelül hárommillió ember egybehangzó akarata. Hát igen, elhiszem, hogy ez odaát nagyon tudhat fájni.

Bencsik András - www.demokrata.hu

Ajánló

